

Sygn. akt II Cz 1425/13

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym

Przewodniczący: SSO Violetta Osińska (spr.)

Sędziowie SSO Marzenna Ernest

SSO Sławomir Krajewski

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2013 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa R. B.,

przeciwko (...) Bankowi (...) Spółce Akcyjnej w W.,

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 30 lipca 2013 r., wydane w sprawie I C 1396/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 1425/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 lipca 2013 r. Sąd Rejonowy Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie, I Wydział Cywilny, udzielił uprawnionemu R. B. zabezpieczenia roszczenia o pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego - bankowego tytułu egzekucyjnego wydanego przez (...) Bank (...) S.A. w W. z dnia 22 lutego 2013 roku zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 11 marca 2013 roku, sygn. akt IX Co 1590/13 - poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Stargardzie Szczecińskim M. K., sygn. akt Km 3228/13 - do czasu zakończenia postępowania w niniejszej sprawie o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności (I) oraz stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Stargardzie Szczecińskim (II).

W uzasadnieniu punktu II Sąd pierwszej instancji wskazał, iż zgodnie z art. 843 § 1 k.p.c. powództwo o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego wytacza się przed sąd rzeczowo właściwy, w którego okręgu prowadzi się egzekucję i właściwość ta ma charakter wyłączny. W ocenie Sądu Rejonowego miejscem prowadzenia egzekucji jest siedziba komornika sądowego, który wykonuje czynności egzekucyjne w danej sprawie. O ile bowiem poszczególne czynności egzekucyjne podejmowane mogą być na obszarze właściwości różnych sądów, to miejscem, w którym ogniskuje się postępowanie egzekucyjne, jest miejsce siedziby organu właściwego do prowadzenia postępowania egzekucyjnego i koordynowania wszystkich czynności objętych tym postępowaniem. W związku z powyższym Sąd pierwszej instancji uznał się za niewłaściwy i przekazał sprawę w trybie art. 200 § 1 k.p.c. sądowi miejscowo wyłącznie właściwemu.

Na powyższe postanowienie powód wniósł zażalenie, w którym zaskarżył postanowienie w części tj. co do punktu II i wniósł o jego uchylenie w zaskarżonym zakresie oraz przyznanie kosztów postępowania zażaleniowego.

Skarżący zarzucił postanowieniu naruszenie art. 843 § 1 k.p.c. poprzez jego błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że sądem właściwym do rozpoznania niniejszej sprawy jest sąd miejsca siedziby komornika prowadzącego postępowanie egzekucyjne w sytuacji, gdy z przedmiotowego przepisu wynika jednoznacznie, że sądem właściwym jest sąd miejsca prowadzenia egzekucji tj. sąd ogólnej właściwości dłużnika - Sądu Rejonowego Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie oraz naruszenie art. 200 k.p.c. poprzez jego zastosowanie, w sytuacji, gdy brak było podstaw do jego zastosowania.

W uzasadnieniu skarżący wskazał, iż postępowanie egzekucyjne prowadzone jest przez Komornika Sądowego w S. M. K., który został wybrany (spoza właściwości ogólnej) przez wierzyciela do prowadzenia tego postępowania.

Skarżący wskazała jednak, iż stanowisko Sądu pierwszej instancji nie jest właściwe, albowiem egzekucja prowadzona jest ze składników majątkowych znajdujących się na obszarze właściwości Sądu Rejonowego Szczecin - P. w S. a ponadto dłużnik R. B. ma miejsce zamieszkania w S. i tu jest jego centrum życiowe. Skarżący nadmieniał, iż w toku postępowania egzekucyjnego dokonano zajęcia należącego do niego samochodu osobowego, który również znajduje się w S. i tu jest zarejestrowany.

W ocenie skarżącego, Sąd Rejonowy niesłusznie stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Stargardzie Szczecińskim, gdyż kierował się on jedynie siedzibą organu egzekucyjnego, a nie faktycznym miejscem dokonywania czynności egzekucyjnych. Skarżący dodał, iż o niewłaściwej interpretacji art. 843 k.p.c. świadczy także stanowisko wypracowane przez doktrynę, gdzie wskazują się, iż określenie właściwości miejscowej według dyspozycji powyższego artykułu uzależnione jest od tego, czy w danej sprawie została już wszczęta egzekucja. Skarżący zwrócił przy tym uwagę, iż powództwa wniesione w toku postępowania egzekucyjnego rozpoznaje sąd, w którego okręgu prowadzi się egzekucję, jednakże pojęcia tego nie należy utożsamiać z siedzibą komornika, który prowadzi egzekucję, w razie dokonania wyboru organu egzekucyjnego zgodnie z art 8 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji.

W związku z powyższym skarżący stwierdził, że przesłanką ustalenia miejscowej właściwości sądu jest zgodnie z art. 843 § 1 k.p.c. miejsce prowadzenia egzekucji, a nie siedziby komornika. Dodał, iż ocena właściwości sądu tyczy się konkretnej egzekucji (których może być wiele, z różnych składników majątkowych), a nie ustalonej abstrakcyjnie na podstawie jedynie siedziby kancelarii komorniczej. W konsekwencji skarżący uznał, iż brak było podstaw do przekazania sprawy na podstawie art. 200 k.p.c.

Według skarżącego wniosek o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie do ponownego rozpoznania uzasadnia fakt, iż podstawą rozstrzygnięcia powinna być analiza dokonanych już czynności komorniczych, w szczególności zbadanie miejsca położenia składników majątkowych podległych zajęciu komorniczemu.

Wobec powyższego powód uznał, iż jego zażalenie jest zasadne i w pełni uzasadnione.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powoda nie zasługiwało na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd pierwszej instancji w pełni zasadnie uznał się za niewłaściwy do rozpoznania sprawy i przekazał sprawę do Sądu właściwego.

Kwestię właściwości Sądu do rozpoznania powództwa przeciwegzekucyjnego reguluje przepis art. 843 § 1 k.p.c., zgodnie z którym powództwo takie wytacza się przed sąd rzeczowo właściwy, w którego okręgu prowadzi się egzekucję.

W przedmiotowej sprawie bezspornym jest, iż egzekucja prowadzona jest przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Stargardzie Szczecińskim M. K..

Zdaniem Sądu Okręgowego, wbrew stanowisku skarżącego, przez „sąd, w którego okręgu prowadzi się egzekucję” należy rozumieć sąd, w którego okręgu siedzibę ma organ egzekucyjny prowadzący egzekucję. Miejsce prowadzenia egzekucji nie wyznacza natomiast miejsce położenia majątku, co do którego skierowana została egzekucja. Miejsce położenia majątku dłużnika pozostaje w takim wypadku bez znaczenia. Gdyby ustawodawca chciał uzależnić właściwość sądu, od miejsca położenia rzeczy, uczyniłby to w sposób wyraźny, stanowiąc, że właściwy jest sąd, w którego okręgu znajduje się przedmiot, którego wyłączenia spod egzekucji domaga się osoba trzecia. Pogląd ten znajduje uzasadnienie w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 21 lutego 2003 r. wydanej w sprawie III CZP 89/02, w której zostało wskazane, że w przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej i egzekucji sądowej do tej samej rzeczy lub prawa majątkowego, o wyznaczeniu organu egzekucyjnego do łącznego dalszego prowadzenia egzekucji rozstrzyga sąd rejonowy, w którego okręgu znajduje się siedziba komornika lub administracyjnego organu egzekucyjnego, który pierwszy wszczął egzekucję (art. 773 § 1 zdanie pierwsze k.p.c.). Art. 773 § 1 k.p.c. i art. 843 § 1 k.p.c. posługują się zbliżonymi pojęciami, a zatem należy uznać aktualność wywodów Sądu Najwyższego również co do właściwości sądu przy powództwach przeciwegzekucyjnych. Bez znaczenia są zatem wywody skarżącego odnośnie dokonanego zajęcia majątku dłużnika znajdującego się w S., gdyż jak już wyżej wspomniano okoliczność ta nie ma wpływu na ustalenie właściwości miejscowej sądu w postępowaniu przeciwegzekucyjnym. Równie pozbawione znaczenia są okoliczności dotyczące miejsca zamieszkania dłużnika i miejsca położenia jego centrum życiowego. Okoliczności te mogłyby mieć znaczenie, gdyby powództwo o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności było wnoszone zanim została wszczęta egzekucja, gdyż w takiej sytuacji, stosownie do treści art. 843 § 2 k.p.c., powództwo wytacza się według przepisów o właściwości ogólnej. Taka okoliczność jednak w niniejszej sprawie nie zachodzi.

Mając powyższe rozważania na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.